

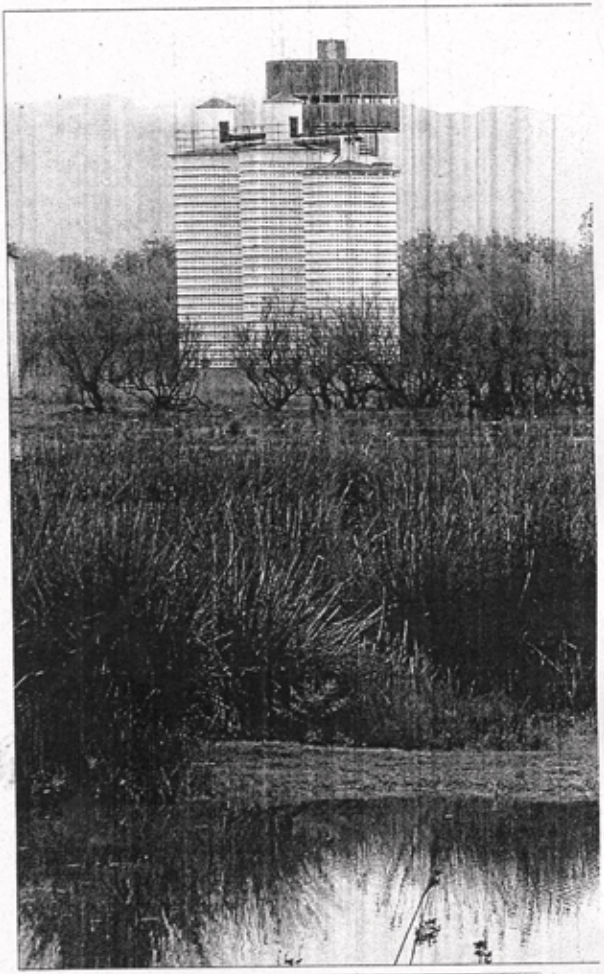
LA BASÍLICA
Un tresor gòtic, a la vila comtal
➤ La basílica de Santa Maria de Castelló, gran exemple del gòtic català, acull un museu. En diuen «El Tresor», amb la col·lecció d'orfebreria religiosa.

L'ATRACCIÓ
Empuriabrava, un cel molt sol·licitat
➤ El centre de paracaigudisme Skydive d'Empuriabrava fa uns 120.000 salts anuals. Amb instructor, l'aventura no baixa dels 200 euros.

EL MUSEU
La Farinera, el passat de Castelló
➤ L'Ecomuseu Farinera s'endinsa en l'herència agrària de la vila comtal. Ara acull una exposició temporal sobre la història dels molins a la comarca.

CASTELLÓ D'EMPÚRIES, EMPURIABRAVA I ELS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

Els pols oposats sempre s'atrauen

➤ Són la nit i el dia. Castelló d'Empúries ens endinsa al patrimoni històric, a la tranquil·litat. I Empuriabrava ens submergeix a la modernitat, a l'oci. En suma, els dos nuclis conformen una oferta total.

CASTELLÓ D'EMPÚRIES | **DAMIÀ S. BONNATÍ**

■ Era la meva primera vegada. Havia sentit parlar d'una marina residencial que es promocionava orgullosa com la major del món. Havia tingut bones referències d'una vila comtal que lluïa una basílica que tothom considera catedral. Havia sabut que al golf de Roses hi havia un enorme parc natural. Però mai hi havia estat. I és que avui som francesos i és la nostra primera visita a Castelló d'Empúries, Empuriabrava i els Aiguamolls de l'Empordà. A primer cop d'ull sembla un poble més d'herència agrària i al principi no irradia bellesa. Però mentre ens apropem al cor de la vila, creixen els carrers i edificis peculiars.

A l'Oficina de Turisme parlen francès amb un marcat accent català, però es fan entendre: "Els dos llocs per visitar són la presó i la basílica. La resta són edificis de propietat municipal o privada, que no es poden visitar, només la façana". I així ho fem. Allà mateix, hi ha la Cúria i la Presó, un edifici medieval segons el fulletó en llengua francesa. Impressionen les claustrofòbiques cambres de la presó, amb rudimentàries il·lustracions dels presos fetes centenars d'anys enrere. I a dalt, en un saló de finestrals gòtics, s'exhibeix aquests dies una exposició. Intueixo que és d'un artista local, crec

A la presó medieval de Castelló, impressionen les rudimentàries il·lustracions fetes pels presos fa centenars d'anys.

recordar que Manel Puig i Palmer, i recull diverses instantànies del Castelló més autèntic. A la basílica ens trobem com a casa: la majoria de visitants són compatriotes i, a més, hi ha un assaig pel concert d'aquesta nit, d'una orquestra francesa. La basílica de Santa Maria colpeix. No té ni l'altura ni la verticalitat del nostre gòtic francès, però té una portalada i uns vitralls envejable. Passejant també arribem al pont vell sobre la Muga, al rentador i al Rec del Molí, on la trista absència d'aigua deixa el visitant garratibat. I descobrim per casualitat un museu: l'Ecomuseu la Farinera, ideal per entendre millor el passat agrícola de la vila,.

El dia segueix amb un fort contrast, Empuriabrava. En ser forasters, no sabem que hi ha una agradable via verda vora el riu que connecta els dos nuclis. Ens sobta la marina residencial: té una extensió enorme, carrers amplíssims, desenes de canals, una gran platja i edificis a primera línia de mar que semblen ruscos per a unes abelles anomenades turistes. "Què podem visitar?", preguntem a l'edifici d'informació turística. Aquí sembla que no dominen tant el francès: "Els canals", contesta la noia encongint les espatlles. Ens convida a passejar-hi amb vaixell. La curiositat ens obliga a preguntar què és aquella torre blanca, alta i en espiral. La resposta és desconcertant: "Panoràmic, és panoràmic". La nostra visita és tan curta com l'espai d'aquest article, però sabem que Empuriabrava té una variada oferta gastronòmica i una excitant vida nocturna.

Última parada: els Aiguamolls. No me'n sortia per traduir el nom al francès, però la visita ajuda a entendre-ho. És un enorme espai per entrar en contacte amb la flora i fauna del país, per observar ocells des de casetes de guaita i per gaudir del paisatge des de les sitges. Contemplo satisfet l'entorn, tot pensant si és gràcies a la bona actitud dels constructors o a l'aferrissada lluita dels ciutadans de la zona.

La jornada ens deixa bon sabor de boca. Que aviam si fem més sortides, que avera quan tornem a Castelló. Fixem data: principis de setembre, Terra de Trobadors, un festival que reviu el passat medieval de la vila. Sí, hi tornarem, diem durant el nostre suposat camí de retorn a França.

Empordà. 19/08/08